

Propozycje oddziaływań wobec dziecka z symptomami nadpobudliwości psychoruchowej

- 1) odpowiednie zorganizowanie przestrzeni w klasie: ławka uczennicy /ucznia powinna być usytuowana:
 - w pobliżu nauczyciela (blisko biurka lub tablicy),
 - plecami do pozostałych dzieci,
 - w towarzystwie dobrych, spokojnych uczniów – lecz nie najlepszych przyjaciół,
 - z daleka od rozpraszających elementów – okna, akwarium, kolorowej tablicy, drzwi itp.
- 2) ograniczanie bodźców podczas zajęć i odpowiednia organizacja pracy - co uzyskać można poprzez następujące oddziaływania:
 - uczennica/uczeń zajmuje miejsce blisko nauczyciela,
 - na ławce dziecka znajdują się TYLKO przybory niezbędne do pracy na lekcji,
 - nauczyciel wskazuje uczennicy/uczniowi , co należy wykonać,
 - ustala się umówiony znak przywołania uwagi uczennicy/uczniowi przez nauczyciela (np. imię),
 - nauczyciel stosuje krótkie i jasne polecenia oraz kilkakrotnie je powtarza,
 - nauczyciel dba o to, by powtórzyć – jeżeli jest taka potrzeba – bezpośrednio dziecku polecenie kierowane do całej klasy,
 - nauczyciel przypomina i sprawdza, czy uczennica wykonała zlecane zadanie - w razie potrzeby udziela dodatkowych wyjaśnień,
 - podkreśla i zwraca uwagę dziecka na ważne fakty, które należy zapamiętać,
 - stara się prowadzić zajęcia ciekawie, z dużą ilością pomocy,
 - angażuje uczennicę w pracę, daje mu konkretne zadania do wykonania,
 - co kilka minut monitoruje postępy uczennicy/ucznia i przywołuje uwagę, by pracowało dalej,
 - nauczyciel omawia i stosuje plan dnia, zajęć,
 - wprowadza jasne procedury dotyczących postępowania w różnych sytuacjach,
 - informuje uczennicę o terminach złożenia prac czy przyniesienia potrzebnych pomocy oraz przypomina co jakiś czas o tym (np. został tydzień..., jeszcze trzy dni do... itd.).
- 3) Dzielenie działania na etapy:
 - należy zadbać o to, by zadania dziecka nie były dłuższe niż jego możliwości skupienia się,
 - z uwagi na trudności z koncentracją uwagi dziecko potrzebuje przerw w pracy i dzielenia jej na etapy,
 - nauczyciel wydaje uczennicy bezpośrednie polecenia, rozdzielając je na konkretne czynności (np.: otwórz książkę na tej stronie..., znajdź rysunek..., itd.)
 - czekamy z wydaniem następnego polecenia, do czasu, gdy dziecko zrealizuje wcześniejsze,
 - nauczyciel dzieli uczennicy bardziej złożone zadania na mniejsze części i na bieżąco kontroluje ich wykonanie.
- 4) Wprowadzanie nowego materiału:

- dbanie o przystępny i atrakcyjny sposób przekazywania treści dydaktycznych, by zainteresować dziecko i zaangażować jego różnorodne zmysły,
 - zaprezentowanie materiału na konkretnych przykładach, zanim zostanie sformułowane ogólne twierdzenie,
 - kontrolowanie, czy uczennica rozumie język, niezbędny do wytłumaczenia nowego materiału,
 - przedyskutowanie poszczególnych punktów prezentacji zaraz po jej zakończeniu,
 - określenie najważniejszych fragmentów w prezentowanym materiale, zwrócenie uwagi na ich ważność, wskazanie od czego uczennica powinna zacząć samodzielną pracę,
 - wprowadzanie jasnych ograniczeń czasowych dla wykonania poszczególnych zadań w danym okresie,
 - przedstawienie ewentualnej pracy domowej w jasny i czytelny sposób, wytłumaczenie jej na konkretnym przykładzie.
- 5) Planowanie:
- zadbanie, aby zajęcia wymagające dużej energii przeplatały się z tymi, które wymagają jej mniej,
 - nauczyciel na początku omawia lub zapisuje plan danej lekcji, jej kolejne etapy,
 - na końcu podsumowuje całą lekcję.
- 6) Stworzenie systemu zasad i procedur obowiązujących uczennicę/ucznia podczas pobytu w szkole – należy pamiętać, że wymagania należy formułować w sposób jasny i zrozumiały, aby uczennica знаła oczekiwania dorosłych wobec siebie.
- 7) Formułowanie poleceń pozytywnych („usiądź na krześle”, zamiast „nie chodź po sali”).
- 8) Stosowanie konsekwencji w razie naruszania przez dziecko ustalonych zasad.
- 9) Praca na pozytywach - stosowanie pochwał nagradzających każde pozytywne zachowanie.